

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 643/2016-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti webex media, s. r. o., Ostrovského 2, Košice, zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Strapáčom, PhD., Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., Májová 1582, Čadca, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Rob 126/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti webex media, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. októbra 2016 doručená sťažnosť spoločnosti webex media, s. r. o., Ostrovského 2, Košice (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Rob 126/2013.

2. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

„V predmetnej právnej veci bol dňa 13. 06. 2013 vydaný platobný rozkaz sp. zn. 31 Rob/126/2013 voči ktorému podal odporca dňa 08. 07. 2013 odpor. K predmetnému odporu, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 05. 08. 2013 podal žalobca dňa 06. 08. 2013 vyjadrenie.

Dňa 27. 08. 2016 bola zo strany sťažovateľa prostredníctvom jeho právneho zástupcu do senátu sp. zn. 31 Rob/126/2013 na Okresný súd Bratislava I a k rukám predsedu Okresného súdu Bratislava I doručená sťažnosť na prieťahy v konaní, na ktorú predseda okresného súdu doposiaľ žiadnym spôsobom nereagoval aj napriek dlhšiemu časovému odstupu. Z tohto dôvodu sa sťažovateľ rozhodol obrátiť na Ústavný súd Slovenskej republiky.

Sťažovateľ je toho názoru, že uvedená sťažnosť je dôvodná a činnosť súdu považuje za neefektívnu, čím došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a taktiež je toho názoru, že procesnú aktivitu súdu nemožno hodnotiť ako činnosť smerujúcu efektívne k meritórnemu rozhodnutiu veci v primeranom čase.“

3. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnosti takto rozhodol:

„Základné právo obchodnej spoločnosti webex media, s. r. o. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v právnej veci... vedenej pod sp. zn. 31 Rob/126/2013, porušené bolo.

Okresnému súdu Bratislava I prikazuje, aby v konaní vo veci... vedenej pod sp. zn. 31 Rob/126/2013, konal bez zbytočných prieťahov.

Obchodnej spoločnosti webex media, s. r. o... priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 1 000,- EUR..., ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť spoločnosti webex média, s. r. o., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Obchodnej spoločnosti webex media, s. r. o... priznáva trovy právneho zastúpenia vo výške 303,16 EUR..., ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť na účet

právneho zástupcu Advokátskej kancelárie JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o..., a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

6. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd

nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

8. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

9. Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Rob 126/2013.

10. Ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovел (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

11. Ústavný súd po oboznámení sa s priebehom namietaného konania, tak ako bol tento opísaný sťažovateľkou v jej sťažnosti, konštatuje, že vzhľadom na celkovú dĺžku konania vo veci nie je možné ustáliť v postupe okresného súdu prieťahy takej intenzity, ktoré by mohli zakladať možnosť porušenia sťažovateľkou označeného základného práva.

12. Na základe uvedeného ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

13. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

14. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sťažovateľka za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom alebo by činnosť okresného súdu bola neefektívna, predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. októbra 2016